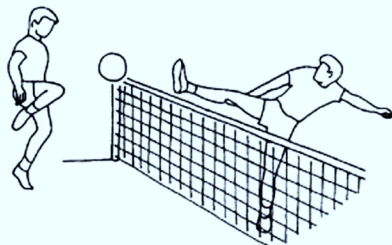

MESTSKÁ ČASŤ BRATISLAVA-NOVÉ MESTO ŠKOLAK KLUB

POZÝVA NA VIANOČNÝ TURNAJ v NOHEJBALE

pre neregistrovaných hráčov

**dňa 18. decembra 2010
o 9.00 h**

Turnaj je vyhlásený ako súťaž vekovo neobmedzených trojíc

Prihlasovanie: počas otváracích hodín v Školak klube:
od 16.00 h do 20.00 h

Srdečne všetkých pozývame!

MESTSKÁ ČASŤ BRATISLAVA-NOVÉ MESTO ŠKOLAK KLUB

POZÝVA NA VIANOČNÝ TURNAJ v STOLNOM TENISE

pre neregistrovaných hráčov

**dňa 18. decembra 2010
o 9.00 h**

Kategória

A – muži od 16 rokov; uskutoční sa na dvoch stolnotenisových stoloch

B – deti do 15 rokov; uskutoční sa 19. 12. 2010 od 9.00 h v tej istej herni ako dospelí

Prihlasovanie: počas otváracích hodín v Školak klube:
od 16.00 h do 20.00 h

Srdečne všetkých pozývame!

Rozhodli až penalty

Dňa 18. novembra v Športovej hale na Pionierskej otvorila Obvodné kolá v malom futbale žiakov základných škôl veková kategória chlapcov ročník 1999 a mladší. Nastúpilo sedem družstiev, z toho z mestskej časti Bratislava-Nové Mesto päť.

Hralo sa systémom každý s každým v skupine (skupina A – 4 družstvá, skupina B – 3 družstvá), víťazi skupín o 1. a 2. miesto, druhí v skupine o 3. a 4. miesto. Hrací čas 1 x 10 minút, finálový zápas 2 x 10 minút podľa pravidiel malého futbalu. Ak sa lopta dotkla mantinelu, bola v hre, „malá domov“ neplatila, striedanie hokejovým spôsobom.

Chlapci odohrali 11 zápasov. Hrali nápadito, kolektívne, bez rešpektu k nasadeným súperom. Bolo vidieť, že futbal hrať vedia a baví ich to. A to je vždy divácky príťažlivé. V zápase Kalinčiakova – Detvianska (3:0) hral račiansky brankár dokonca chvíľu bez kopačky, ktorú pri bránení svojej svätyne stratil. V družstve ZŠ s MŠ Jeséniova si zahrala aj dievčina Jitka Moravská, ktorú učiteľka telesnej a športovej výchovy Daniela Cenká postavila, pretože vedela, že futbal hráva rada. „Hráva v obrane“ – prezradil jej spolužiak. Družstvo z Koliby nakoniec prehralo súboj s Osloboditeľskou o 3. – 4. miesto 3:1.

Nečakaný priebeh priniesol finálový zápas medzi ZŠ Kalinčiakova a ZŠ s MŠ Za kasárňou. Tréner Vladimír Fekete zo ZŠ s MŠ Za kasárňou zvolil proti družstvu trénera Mária Rovenského z Kalinčiakovej silnú obrannú taktiku, ktorá sa v zápase vyplatila. Technicky, kondične a herne zdatní športovci z „Kality“ na bránu súpera dorážali, avšak výsledkom v riadnom hracom čase bola remíza 0:0. Rozhodca Jozef Mathias vyhlásil penalty. Každé družstvo malo po 9 striel na bránu. O napätí a snahe hráčov vyhrať svedčí aj skutočnosť, že z celkového počtu osemnástich jedenástok bolo spolu len 5 úspešných.

Kalinčiakova – Za kasárňou 3:2.

Výsledky:

1. miesto: ZŠ Kalinčiakova – postupuje na Vianočný turnaj v malom futbale o „Pohár starostu MČ BNM 2010“
2. miesto: ZŠ s MŠ Za kasárňou
3. miesto: ZŠ s MŠ Osloboditeľská
4. miesto: ZŠ s MŠ Jeséniova
5. miesto: ZŠ Detvianska
6. miesto: ŠpMNDaG Teplická
7. miesto: ZŠ s MŠ Odborárska

Vyhlasovateľom súťaže je Ministerstvo školstva SR, organizátorom KŠÚ a Centrum voľného času detí a mládeže BA III., športové trofeje venoval Miestny úrad Bratislava-Nové Mesto, spoluorganizátor súťaže.

Valéria Reháčková

Zápas o 1. a 2. miesto ZŠ Kalinčiakova a ZŠ s MŠ Za kasárňou skončil 3:2 až po penaltách

Foto: V. Reháčková

Z redakčnej pošty

INTEGROVANÝ TÝŽDEŇ V ZŠ RIAZANSKÁ

V posledný októbrový týždeň sa žiaci našej školy v rámci integrovaného vyučovania venovali viacerým aktuálnym témam. Zaujímavú činnosť odštartovala súťaž o Najkrajšieho svetlonosa. Pri výrobe strašno-smiešnych tekvicových hláv týchto rozprávkových bytostí žiaci naplno využili svoju fantáziu. Všetky výrobky sme zhromaždili na chodbe a každý svetlonos dostal číslo. Na základe tohto označenia žiaci hodnotili svetlonosa, ktorý sa im najviac páčil. Svetiacu výstavku si mohli prísť pozrieť do vestibulu školy aj rodičia.

Svoju kreativitu a zručnosť si niektorí rodičia vyskúšali aj na Šarkaníade, ktorá sa konala o deň neskôr v telocvični. Spolu so svojimi ratolesťami totiž vyrábali najrôznejších šarkanov, ktorých životaschopnosť mohli na školskom dvore hneď aj vyskúšať. Nasledovalo vyhodnotenie najkrajšieho šarkana v tandeme rodič – dieťa.

V rámci Rozprávkového maratónu, ktorý sa uskutočnil v Polus City Center, sa prezentovali naši žiaci tanečno-dramatickým pásmom „Bol raz jeden kráľ“ pod vedením pani učiteľky Kováčovej. Zúčastnili sa tiež rozličných tvorivých dielní a so záujmom si prezreli napríklad Výstavu komiksov slovenského komiksového archívu a výtvarno-literárne práce žiakov z rôznych základných škôl. V roku 1999 Dr. Blanche Woollsová, prezidentka IASL (Medzinárodná asociácia školského knihovníctva), vyhlásila Medzinárodný deň školských knižníc. Každoročne si ho v októbri študenti na celom svete pripomínajú rôznymi zaujímavými aktivitami. Aj naši žiaci pracovali v tvorivých dielnach na projektoch a oboznamovali sa tak nielen s históriou knižníc či samotných kníh, ale súťažili tiež v rýchlochítaní, robili výskum o najobľúbenejšej knihe medzi spolužiakmi, zhotovovali vlastnú maxiknihu, ktorá obsahovala chronologický pohľad do minulosti knihy. Mladší žiaci si čítali zo svojich obľúbených kníh a následne výtvarne spracovali obsah prečítaného textu. Niektoré aktivity sa konali priamo v školskej knižnici, samotnú výrobu pergamentu, či vypalovanie klinového písma do drevenej dosky absolvovali žiaci pod dohľadom učiteľov v triedach. Záverečný workshop bol prezentáciou činností jednotlivých tried. Nádherné výtvarné práce, zaujímavé kostýmy, rozprávky s hádankou, scénické čítania, hudobno-dramatické pásma i záverečné vyhodnotenie viacerých súťaží tak ukončili tvorivý týždeň pred jesennými prázdninami.

Miroslav Deglovič

Súťaž O najkrajšieho svetlonosa v ZŠ Riazanská sa konala v rámci integrovaného vyučovania

Malá škola s veľkým srdcom

Nebyť dobrých ľudí s veľkým srdcom, tento článok by nikdy nevznikol. Vďaka charitatívnemu fondu LION nadácie SOCIA a projektu ING Šanca pre deti sme na našej Základnej škole s materskou školou na Riazanskej urobili veľký krok vpred v oblasti vzdelávania začlenených žiakov.

Každý rodič dieťaťa so zdravotným znevýhodnením pozná asi problémy vo vzdelávaní týchto detí. Veľakrát ich v školách odmietajú, alebo ich prijímú, ale s tým, že im dajú úľavy, no oficiálne v škole žiadni začlenení žiaci figurovať nebudú a teda nebudú mať zaručenú ani žiadnu špeciálnu starostlivosť, o postupe pri ich vzdelávaní podľa individuálneho vzdelávacieho programu, ktorý by zohľadňoval ich špeciálne výchovno-vzdelávacie potreby, ani nehovoriac. Stále pretrvávajú medzi pedagógmi názory, že ide o žiakov menej nadaných, lenivých, kde zlyhá výchova v rodinnom prostredí. Školy nezamestnávajú dostatok špeciálnych pedagógov, začlenení žiaci nedostávajú primeranú špeciálnopedagogickú podporu. Ďalším veľkým problémom je netransparentné financovanie integrácie ako takej. Školy nemajú prostriedky na nákup špeciálnych, rehabilitačných a kompenzačných pomôcok, vďaka ktorým by mohla byť korekcia handicapu týchto žiakov úspešnejšia.

V našej škole sa stal malý zázrak. Projekt vypracovaný špeciálnym pedagógom bol v rámci projektu ING Šanca pre deti vybraný a škola dostala financie na nákup názorných, rehabilitačných a špeciálnych pomôcok. Vďaka nim sa učivo žiakom stáva prístupnejšie a ľahšie osvojiteľné. Rehabilitačné pomôcky sa využívajú na zlepšenie motorických funkcií, lepšiu koordináciu, tréning pozornosti a samozrejme relax. Žiakov veľmi baví aj práca s počítačovým programom Dys-Com, ktorý bol odborníkmi vyvinutý priamo na reedukáciu vývinových porúch učenia. Aj tento sme mohli zakúpiť vďaka spomínanému grantu.

Znevýhodnení žiaci vytvorili v rámci projektu svoj vlastný časopis. V celoškolských aktivitách tiež dokazovali, že nie sú horší ako ostatní, taký názov niesol aj celý náš projekt. Rovnako ako ich zdraví spolužiaci sa spolupodieľali na prezentácii školy, ich výsledok možno vidieť aj na jej webovej stránke, kde boli spolutvorcami videa zo Dňa Zeme. Náznymi pomôckami si precvičovali učivo, čím dostali väčšiu šancu uspieť v kolektíve rovesníkov. Tým sa zvýšila ich sebaúcta a sebahodnotenie.

Aj touto cestou by sme chceli uvedenej nadácii vysloviť veľké ďakujem, pretože aj vďaka jej pomoci môže byť korekcia handicapu začlenených žiakov úspešnejšia a úspešnejšie je aj ich vzdelávanie. Pokrok vo vzdelávaní sa zároveň odrazí na pozitívnom rozvoji ich osobnosti. Týmto sa stane ich začleňovanie do spoločnosti intaktných bezproblémovjšie a radostnejšie.

Mgr. Janka Adamková
školský špeciálny pedagóg

Rozhovor s osobnosťou...**...dnes s barytonistom Martinom Babjakom**

● **Pochádzate z umeleckej rodiny. Ako vás rodičia, ktorí boli sólistami banskobystrickej štátnej opery, ovplyvnili?**

□ Veľmi. Práve preto som nechcel robiť to, čo moji rodičia. V divadle som prakticky vyrastal. Chodieval som totiž s nimi nielen do divadla na predstavenia, ale aj na skúšky. A z každej strany počúval, že by som mal ísť v rodičovských šlapajach. Čím som však bol starší, tým viac som chcel urobiť presný opak a študovať všetko iné, len nie herectvo a operný spev. Volba padla na dopravnú priemyslovku, kde som sa dostal na odbor železničná doprava. Ako študent som však hral ochotnícky divadlo a pochopil som, že umenie je mi predsa len súdené a že výpravca zo mňa nebude. Po maturite som si podal prihlášku na VŠMU, ale keďže som sa spevu nijako obzvlášť nevenoval, môj hlas na to nebol ešte pripravený a neprijali ma. To ma však neodradilo a skúsil som to na konzervatóriu, aj keď to znamenalo, že ako osemnásťročný sa musím vrátiť medzi štrnásťročných. Tieto prijímacie skúšky na rozdiel od VŠMU dopadli úspešne.

● **A tak ste sa stali spolužiakom mladšieho z bratov Dvorských Miroslava, s ktorým vás zblížilo to, že ste obaja mali už jednu maturitu za sebou. Stretávate sa aj naďalej a vraciate sa k spoločným spomienkam?**

□ Každý máme svoje pracovné záväzky, ale samozrejme, že sa tešíme každej možnosti ocitnúť sa spolu na javisku, či už v operných inscenáciách alebo na koncertoch. Viac príležitostí bolo samozrejme počas môjho sedemnásťročného pôsobenia na doskách Opery SND, ale aj teraz sa nám to z času na čas podarí. A vždy je to výborná šanca znovu sa vrátiť do čias, keď sme na internáte uprostred noci zháňali niečo pod zub. Spomienok je veľa, priznávam, máme na konte nejedno huncútstvo.

● **Na konci štúdia na konzervatóriu ste absolvovali stáž v milánskej La Scale. Ako sa bratislavský konzervatorista dostane do mekky opery?**

□ Musím povedať, že náhodou. Za vynikajúce výsledky som bol vybratý na štúdium na milánskom konzervatóriu. Všetko to zariadovalo ministerstvo školstva. Keď som tam však tesne pred začiatkom školského roka prišiel, len sa na mňa prekvapene pozerali, čo tam robím, keďže celý projekt bol na poslednú chvíľu zrušený. Odporúčali mi vrátiť sa domov. To sa mi však nechcelo. Spomenul som si teda na radu, s ktorou ma v škole vypravádzali, že keby som mal akýkoľvek problém, mám sa obrátiť na naše veľvyslanectvo. A namiesto na vlak do Bratislavy, som sadol na spoj do Ríma. A dobre som spravi-

vil. Povedali si totiž, že keď už som tu, bola by škoda vzdať to a vybavili mi aspoň možnosť štúdia na Centro di perfezionamento cantanti lirici pri La Scale, čo bolo miesto zdokonaľovania operných spevákov. Profesor Luciano Silvestri, ktorý to viedol, mnou na začiatku nebol nadšený. Ťažko sa totiž mohol operný učeň, ako som bol ja, porovnávať s hotovými milánskymi opernými hviezdami. O to viac mi však pobyt v Miláne dal.

● **Pred vyše dvadsiatimi rokmi ste sa presťahovali z Banskej Bystrice do Bratislavy. Zvyknete navštevovať aj naše Nové Mesto?**

□ Moje prvé návštevy našej mestskej časti boli spojené s účinkovaním na školských koncertoch, ktoré sme ako konzervatoristi robili pre študentov ostatných škôl v Stredisku kultúry na Vajnorskej. A potom osud chcel, že po odchode z Banskej Bystrice sa Bratislava stala mojim domovom. Do Nového Mesta sa rád vraciam, napríklad už niekoľkokrát ako hosť Poetických večerov pri sviečkach môjho rodáka Juraja Sarvaša.

● **Po dlhoročnom účinkovaní na doskách SND ste sa rozhodli pre život umelca na voľnej nohe. Kam za vami môžeme prísť teraz?**

□ Napriek tomu, že už medzi nami nie je vzťah zamestnanca a zamestnávateľa, stále sa na javisko SND veľmi rád vraciam ako hosť,

momentálne alternujem hlavnú postavu v opere Nabucco. Zároveň som v opere košického Štátneho divadla v minulej sezóne naskúšal krásnu rolu Michonneta v predstavení Adriana Lecouvreur. Zároveň naďalej vystupujem na koncertných pódiiach a starostlivo si vyberám aj z ďalších ponúk.

Ďakujem za rozhovor a spolu s čitateľmi Hlasu Nového Mesta vám želim veľa úspechov v tom, čo robíte, ako i v osobnom živote.

Zhovárал sa
Andrej Alberty

Škola na Sibírskej oslávila päťdesiatku

Priam v rodinnej atmosfére, bez patetických rečí a únavných dlhých prejavov, sa odvíjala v Základnej škole s materskou školou na Sibírskej ulici oslava jej päťdesiatročného jubilea. Hoci od jej otvorenia uplynulo polstoročie už 1. septembra, oslava sa oddialila na 21. októbra. Nečudo. Vedenie školy na čele s riaditeľkou Milenou Partelovou chcelo, aby na slávnostnej akadémii boli prítomní aj bývalí učitelia školy, niektorí jej absolventi, zástupcovia novomestskej miestnej samosprávy a ďalší hostia.

V deň D sa všetci stretli v školskej telocvični, kde sa trošičku aj rečnilo, ale predovšetkým spievalo, tancovalo, recitovalo. Vyše dvojhodinový program odštartovalo vystúpenie detí z Materskej školy na Legerského ulici s dramatizovanou rozprávkou O repe, deti z Materskej školy na Šuhavcovej sa blykli v rozprávke Pod hríbom, potom prišli na rad školáci počnúc prváčikmi až po deviatakov. Spomeňme aspoň, že chlapi a dievčence z druhého ročníka predviedli temperamentný futbalový

tréning, žiaci z III.A vtípnu choreografiu v rytme vychytenej piesne Americano, žiaci zo IV.A zaujali scénkou o siedmich kozliatkach našťudovanou v angličtine. Simonka Augustovičová z III.B zožala aplauz s piesňou Netúžim byť jedináčik, Amália Macková z IX.A zahrála na husliach Vivaldiho Zimu. Medzi účinkujúcimi sa predstavili aj bývalí absolventi školy – Barborka Bláhová so spevom, Adam Kabát hrou na gitare, Danka Puškárová ako členka folklórneho súboru Prvosienka, Marek Slíž, ktorý v škole na Sibírskej vedie žonglérsky krúžok, zas žonglovaním priam vyrážajúcim dych. Nechýbalo ani vystúpenie krúžku brazílskeho bojového tanca pôsobiaceho pri škole, ani prvého tanečného klubu SENIOR, ktorého vekový priemer sa blíži k šesťdesiatke, ale tancuje a cvičí takisto v škole na Sibírskej.

„Za tých 50 rokov prešli bránou našej školy tisíce žiakov,“ hovorí riaditeľka Milena Partelová. „Mnohí z nich sa v živote výborne uplatnili. Za všetkých spomeniem aspoň známe mená z umeleckého prostredia – Miroslav Žbirka,

Lubica Vargicová, Nela Pocisková, Dušan Rapoš.“ No ako sa ukázalo na akadémii, v škole vyrastajú a pomaly dozrievajú aj ďalšie talenty.

Životaschopné deti, vedené obetavými pedagógmi, robia radosť aj miestnej samospráve. V jej mene zástupca starostu Marián Vereš zaželal škole do ďalších rokov všetko najlepšie.

(ak)

Spoločné vystúpenie detí z oboch prváckych tried bolo utkané z obľúbených detských ľudových piesní a tančekov.

Foto: ar

Rozhovor s osobnosťou...**...dnes s barytonistom Martinom Babjakom**

● **Pochádzate z umeleckej rodiny. Ako vás rodičia, ktorí boli sólistami banskobystrickej štátnej opery, ovplyvnili?**

□ Veľmi. Práve preto som nechcel robiť to, čo moji rodičia. V divadle som prakticky vyrastal. Chodieval som totiž s nimi nielen do divadla na predstavenia, ale aj na skúšky. A z každej strany počúval, že by som mal ísť v rodičovských šlapajach. Čím som však bol starší, tým viac som chcel urobiť presný opak a študovať všetko iné, len nie herectvo a operný spev. Volba padla na dopravnú priemyslovku, kde som sa dostal na odbor železničná doprava. Ako študent som však hral ochotnícky divadlo a pochopil som, že umenie je mi predsa len súdené a že výpravca zo mňa nebude. Po maturite som si podal prihlášku na VŠMU, ale keďže som sa spevu nijako obzvlášť nevenoval, môj hlas na to nebol ešte pripravený a neprijali ma. To ma však neodradilo a skúsil som to na konzervatóriu, aj keď to znamenalo, že ako osemnásťročný sa musím vrátiť medzi štrnásťročných. Tieto prijímacie skúšky na rozdiel od VŠMU dopadli úspešne.

● **A tak ste sa stali spolužiakom mladšieho z bratov Dvorských Miroslava, s ktorým vás zbližilo to, že ste obaja mali už jednu maturitu za sebou. Stretávate sa aj naďalej a vraciate sa k spoločným spomienkam?**

□ Každý máme svoje pracovné záväzky, ale samozrejme, že sa tešíme každej možnosti ocitnúť sa spolu na javisku, či už v operných inscenáciách alebo na koncertoch. Viac príležitostí bolo samozrejme počas môjho sedemnásťročného pôsobenia na doskách Opery SND, ale aj teraz sa nám to z času na čas podarí. A vždy je to výborná šanca znovu sa vrátiť do čias, keď sme na internáte uprostred noci zháňali niečo pod zub. Spomienok je veľa, priznávam, máme na konte nejedno huncútstvo.

● **Na konci štúdia na konzervatóriu ste absolvovali stáž v milánskej La Scale. Ako sa bratislavský konzervatorista dostane do mekky opery?**

□ Musím povedať, že náhodou. Za vynikajúce výsledky som bol vybratý na štúdium na milánskom konzervatóriu. Všetko to zariadovalo ministerstvo školstva. Keď som tam však tesne pred začiatkom školského roka prišiel, len sa na mňa prekvapene pozerali, čo tam robím, keďže celý projekt bol na poslednú chvíľu zrušený. Odporúčali mi vrátiť sa domov. To sa mi však nechcelo. Spomenul som si teda na radu, s ktorou ma v škole vypravádzali, že keby som mal akýkoľvek problém, mám sa obrátiť na naše veľvyslanectvo. A namiesto na vlak do Bratislavy, som sadol na spoj do Ríma. A dobre som spravi-

vil. Povedali si totiž, že keď už som tu, bola by škoda vzdať to a vybavili mi aspoň možnosť štúdia na Centro di perfezionamento cantanti lirici pri La Scale, čo bolo miesto zdokonaľovania operných spevákov. Profesor Luciano Silvestri, ktorý to viedol, mnou na začiatku nebol nadšený. Ťažko sa totiž mohol operný učeň, ako som bol ja, porovnávať s hotovými milánskymi opernými hviezdami. O to viac mi však pobyt v Miláne dal.

● **Pred vyše dvadsiatimi rokmi ste sa presťahovali z Banskej Bystrice do Bratislavy. Zvyknete navštevovať aj naše Nové Mesto?**

□ Moje prvé návštevy vašej mestskej časti boli spojené s účinkovaním na školských koncertoch, ktoré sme ako konzervatoristi robili pre študentov ostatných škôl v Stredisku kultúry na Vajnorskej. A potom osud chcel, že po odchode z Banskej Bystrice sa Bratislava stala mojim domovom. Do Nového Mesta sa rád vraciam, napríklad už niekoľkokrát ako hosť Poetických večerov pri sviečkach môjho rodáka Juraja Sarvaša.

● **Po dlhoročnom účinkovaní na doskách SND ste sa rozhodli pre život umelca na voľnej nohe. Kam za vami môžeme prísť teraz?**

□ Napriek tomu, že už medzi nami nie je vzťah zamestnanca a zamestnávateľa, stále sa na javisko SND veľmi rád vraciam ako hosť,

momentálne alternujem hlavnú postavu v opere Nabucco. Zároveň som v opere košického Štátneho divadla v minulej sezóne naskúšal krásnu rolu Michonneta v predstavení Adriana Lecouvreur. Zároveň naďalej vystupujem na koncertných pódiiach a starostlivo si vyberám aj z ďalších ponúk.

Ďakujem za rozhovor a spolu s čitateľmi Hlasu Nového Mesta vám želim veľa úspechov v tom, čo robíte, ako i v osobnom živote.

Zhovárал sa
Andrej Alberty

Škola na Sibírskej oslávila päťdesiatku

Priam v rodinnej atmosfére, bez patetických rečí a únavných dlhých prejavov, sa odvíjala v Základnej škole s materskou školou na Sibírskej ulici oslava jej päťdesiatročného jubilea. Hoci od jej otvorenia uplynulo polstoročie už 1. septembra, oslava sa oddialila na 21. októbra. Nečudo. Vedenie školy na čele s riaditeľkou Milenou Partelovou chcelo, aby na slávnostnej akadémii boli prítomní aj bývalí učitelia školy, niektorí jej absolventi, zástupcovia novomestskej miestnej samosprávy a ďalší hostia.

V deň D sa všetci stretli v školskej telocvični, kde sa trošičku aj rečnilo, ale predovšetkým spievalo, tancovalo, recitovalo. Vyše dvojhodinový program odštartovalo vystúpenie detí z Materskej školy na Legerskej ulici s dramatizovanou rozprávkou O repe, deti z Materskej školy na Suňavcovej sa blysi v rozprávke Pod hríbom, potom prišli na rad školáci počnúc prváčikmi až po deviatakov. Spomeňme aspoň, že chlapi a dievčence z druhého ročníka predviedli temperamentný futbalový

tréning, žiaci z III.A vtipnú choreografiu v rytme vychytenej piesne Americano, žiaci zo IV.A zaujali scénkou o siedmich kozliatkach nastudovanou v angličtine. Simonka Augustovičová z III.B zožala aplauz s piesňou Netúžim byť jedináčik, Amália Macková z IX.A zahrála na husliach Vivaldiho Zimu. Medzi účinkujúcimi sa predstavili aj bývalí absolventi školy – Barborka Bláhová so spevom, Adam Kabát hrou na gitare, Danka Puškárová ako členka folklórneho súboru Prvosienka, Marek Slíž, ktorý v škole na Sibírskej vedie žonglérsky krúžok, zas žonglovaním priam vyrážajúcim dych. Nechýbalo ani vystúpenie krúžku brazílskeho bojového tanca pôsobiaceho pri škole, ani prvého tanečného klubu SENIOR, ktorého vekový priemer sa blíži k šesťdesiatke, ale tančuje a cvičí takisto v škole na Sibírskej.

„Za tých 50 rokov prešli bránou našej školy tisíce žiakov,“ hovorí riaditeľka Milena Partelová. „Mnohí z nich sa v živote výborne uplatnili. Za všetkých spomeniem aspoň známe mená z umeleckého prostredia – Miroslav Žbirka,

Lubica Vargicová, Nela Pocisková, Dušan Rapoš.“ No ako sa ukázalo na akadémii, v škole vyrastajú a pomaly dozrievajú aj ďalšie talenty.

Životaschopné deti, vedené obetavými pedagógmi, robia radosť aj miestnej samospráve. V jej mene zástupca starostu Marián Vereš zaželal škole do ďalších rokov všetko najlepšie.

(ak)

Spoločné vystúpenie detí z oboch prváckych tried bolo utkané z obľúbených detských ľudových piesní a tančiek.

Foto: ar